

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010226
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317010226.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného N. Y., pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 11. septembra 2019, č. k. 9T/60/2017-104, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. marca 2020 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok okresného súdu zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný N. Y., nar. XX.XX.XXXX v U., trvalé bydlisko U., T. XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

o d s u d z u j e

podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, § 41 odsek 1, odsek 3, § 42 odsek 1 Trestného zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere I (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 43 Trestného zákona, sa mu ukladá ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2017, sp. zn. 0T/199/2017, právoplatný 5. septembra 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 11. septembra 2019, č. k. 9T/60/2017-104, uznal obžalovaného N. Y. za vinného v bodoch 1/ až 4/ z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 25.01.2017 v čase okolo 11.15 hod v meste Sereď na ulici Novomestskej ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Ford Mondeo, evidenčného čísla NR-788HX, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Sereď, pri ktorej kontrole bolo zistené, že vykonával jazdu na uvedenom vozidle aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V. pod sp. zn. 0T/197/2016 zo dňa 10.08.2016, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.08.2016,

okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia,

2/ dňa 01.10.2016 v čase o 23.00 hod. ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Alfa Romeo 147, evidenčného čísla BL-377NB na ulici Fučíkovej v Šoporni, kde bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Šoporňa, pričom bolo zistené, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/197/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatným dňa 10.08.2016 mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov,

3/ dňa 28.10.2016 o 12.45 hod. na pripájacom pruhu z obce Pata na rýchlostnú cestu R1 v km 22 smer Trnava, riadil osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, evidenčného čísla BL-377NB napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/197/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatným dňa 10.08.2016 mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov,

4/ dňa 28.01.2017 o 15.30 hod. v Seredi na Bratislavskej ulici riadil osobné motorové vozidlo zn. Daewoo Nubira, evidenčného čísla GA-946EH napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/197/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatným dňa 10.08.2016 mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov.

Súčasne okresný súd podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine obžalovaného v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/137/2017 z 9. októbra 2017, právoplatný 14. marca 2019 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno

d) Trestného zákona, celý výrok o treste, majúc svoj podklad v zrušenom výroku o vine ako aj ďalšie výroky majúce vo výroku o vine svoj podklad.

Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, § 41 odsek 3 Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému taktiež uložil podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

Súčasne mu podľa § 76 odsek 2, § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil aj ochranný dohľad na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov a zároveň svoje konania oľutoval. Z uvedeného dôvodu súd na hlavnom pojednávaní nevykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine, nakoľko vyhlásenie bolo urobené vážne a po porade so svojou obhajkyňou. Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného jeho konania v bodoch 1/ až 4/ právne kvalifikoval ako pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, nakoľko vykonával jazdy na motorovom vozidle i napriek tomu, že takáto činnosť - vedenie motorového vozidla akéhokoľvek druhu, mu bola zakázaná trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/197/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatný dňa 10.08.2016.

Okresný súd ďalej dôvodil, že pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere zvažil všetky okolnosti, charakter trestnej činnosti, osobu obžalovaného, pomer poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti. Po ich zhodnotení dospel k záveru, že v danom prípade pomer poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a priťažujúcej okolnosti (§ 37 písmeno m) Trestného zákona) je rovnomerný, preto mu uložil spoločný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok (základná trestná sadzba odňatia slobody je až na dva roky), so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Spoločný trest mu bol uložený v zmysle § 41 odsek 3 Trestného zákona, nakoľko bol súdený za ďalšie čiastkové skutky (spáchané dňa 01.10.2016, 28.10.2016, 28.01.2017), ktoré tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona (skutok spáchaný dňa 25.01.2017). Okresný súd ďalej uviedol, že obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 6 rokov s poukazom na ustanovenie § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, nakoľko ide o nedisciplinovaného účastníka cestnej premávky, o čom svedčia jeho odsúdenia za trestné činy spáchané v doprave ako aj priestupky spáchané taktiež v doprave.

Uloženie ochranného dohľadu na 18 mesiacov okresný súd odôvodnil poukazom na trestnú minulosť obžalovaného súc toho názoru, že bez uloženia tohto opatrenia nie je možné dosiahnuť, aby sa v budúcnosti nedopúšťal trestnej činnosti toho istého charakteru.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si obžalovaný ponechal lehotu a prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Dňa 18. septembra 2019 bolo okresnému súdu doručené vlastnoručné podanie obžalovaného označené ako „ODPOR“, v ktorom obžalovaný uviedol, že podáva odpor voči výške trestu na krajský súd.

Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Vojtecha Zuzáka. V písomných dôvodoch odvolania, doručených súdu 28. októbra 2019, uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Okresný súd podľa neho dostatočne nezohľadnil, že spravil vyhlásenie o vine a konanie oľutoval. Poukázal na to, že mu bol trest ukladaný ako spoločný pri zrušení trestného rozkazu OS Galanta sp. zn. 2T/137/2017 zo dňa 9.10.2017, právoplatného 14. marca 2019 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorým mu bol uložený súhrnný peňažný trest vo výmere 1000 Eur /jedentisíc eur) a náhradný trest odňatia slobody 5 (päť) mesiacov a trest zákazu činnosti motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 (päť) rokov za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu OS Galanta sp. zn. 0T/199/2017, preto sa mu nárast z 5 (piatich) mesiacov na 1 (jeden) rok so zaradením na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia javí ako neadekvátny. Dodal, že si v plnej miere uvedomuje, čo znamená výkon trestu odňatia slobody, až teraz si uvedomuje dôsledky svojho protiprávneho konania (konaného z nerozvážnosti) a uvedomuje si hodnotu osobnej slobody. Aj zaradenie do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia sa mu javí ako prehnané s poukazom na jeho krátky výkon trestu odňatia slobody. Očakáva spravodlivý primeraný trest na dolnej hranici trestu ustanoveného zákonom so zaradením do minimálneho stupňa stráženia. Ďalej uviedol, že aj uložený trest zákazu činnosti považuje za neprimerane dlhý. Čo sa týka uloženého ochranného dohľadu, je toho názoru, že na jeho uloženie neboli splnené zákonné podmienky a jeho uloženie považuje za nadbytočné.

Obžalovaný odvolanie doplnil vlastnoručným písomným podaním, doručeným krajskému súdu 5. marca 2020. V ňom uviedol, že žiada o uloženie nižšieho trestu z dôvodu, že jeho matka trpí onkologickým ochorením, je na tom zle, potrebuje jeho pomoc a chcel by ju vidieť, byť s ňou a pomáhať jej. Podľa názoru obžalovaného jeho matka trpí aj vďaka nemu, lebo on je nepoučiteľný a stále si sadá za volant, aj keď nemá vodičské oprávnenie. Táto jeho bezcitnosť a nerozvážnosť ho dostala do väzenia, za čo trpí teraz jeho matka. Ďalej uviedol, že by akceptoval akýkoľvek alternatívny trest namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody (napr. verejnoprospešné práce), pokojne by v takom prípade akceptoval aj doživotný zákaz činnosti. K podaniu obžalovaný pripojil svoj rodný list a lekársku správu o zdravotnom stave jeho matky. V konečnom návrhu žiadal, aby mu dal senát krajského súdu poslednú šancu s tým, že dôveru senátu nesklame.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o podaných odvolaní 22. novembra 2019.

V priebehu odvolacieho konania súdom ustanovený obhajca obžalovaného JUDr. Vojtech Zuzák zomrel. Keďže u obžalovaného pretrvávali dôvody povinnej obhajoby podľa § 37 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, bol mu krajským súdom za obhajcu ustanovený advokát JUDr. Juraj Trokan.

Krajský súd na prejednanie odvolania obžalovaného nariadil termín verejného zasadnutia na 31. marca 2020. Na verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného JUDr. Juraj Trokan. Výsluch obžalovaného bol v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 vykonaný z ÚVTOS Leopoldov prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Trestného poriadku. Obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady. Krajský súd na verejnom zasadnutí krajský súd dokazovanie nedopíňal. Prokurátor v konečnom návrhu žiadal odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu žiadal obžalovanému uložiť alternatívny trest k trestu odňatia slobody, napr. domáce väzenie, povinné práce či ich kombináciu. Ak by krajský súd predsa len ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, v takom prípade obhajca žiadal, aby bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o ochranný dohľad, tento výrok žiadal ako nepreskúmateľný zrušiť, lebo jednak jeho uloženie nemá oporu v zákone, ale aj preto, lebo okresný súd jeho uloženie nijako bližšie neodôvodnil. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že svojho konania ľutuje a viac sa to nestane.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, aj keď z iných ako prezentovaných dôvodov.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, krajský súd žiadne pochybenia nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie procesne správne a v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie. V tomto smere nakoniec žiadne námietky strán zaznamenané neboli.

Pokiaľ ide o výrok o vine, tento výrok krajský súd nepreskúmal, keďže voči nemu odvolanie podané nebolo.

Teoretické východiská pre ukládanie trestu

Vychádzajúc z ust. § 34 odsek 1 Trestného zákona účelom samotného trestu je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov vyjadrujúc morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom jednotlivé hľadiská ukládania trestu vyplývajú z ust. § 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a skutočnosť, aby trest postihoval iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchatelovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že páchatel spáchal viac trestných činov, čo ale neplatí, ak sa trest ukladá aj s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona.

Podľa rovnakých zásad sa postupuje aj pri ukladaní súhrnného trestu, ktorý súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatela odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 odsek 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukladanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

K výroku o treste u obžalovaného

Pri rozhodovaní o treste tak krajský súd vychádzal z výroku o vine rozsudku, podľa ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného z troch ďalších čiastkových útokov tvoriacich súčasť pokračovacieho trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za ktorého iný čiastkový útok bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/137/2017 z 9. októbra 2017, právoplatným 14. marca 2019.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane. Správe okresný súd postupom podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušil tento skorší výrok o vine trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/137/2017 z 9. októbra 2017, právoplatný 14. marca 2019, o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze správne znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nových čiastkových útokov a o spoločnom treste za pokračovací trestný čin.

Okresný súd ale pochybil, pokiaľ trest neuložil zároveň aj ako trest súhrnný. Tým porušil Trestný zákon v neprospech obžalovaného. Na takúto kardinálnu chybu bol povinný krajský súd prihliadnuť, aj keď nebola nikým vytýkaná, nakoľko by zakladala dovolací dôvod podľa § 371 odsek 1 písmeno i) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o samotnú chybu, je potrebné najskôr uviesť, že trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/137/2017 z 9. októbra 2017, právoplatným 14. marca 2019, bol obžalovaný uznaný za vinného pre skutok spáchaný 25. januára 2017, právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 348 odsek 1, za použitia § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2, § 42 odsek 1, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na súhrnný peňažný trest vo výmere 1.000 eur. Pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, bol mu uložený podľa § 56 odsek 3 Trestného zákona náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. Súčasne bol obžalovanému podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 5 (päť) rokov. Zároveň bol podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2017, sp. zn. 0T/199/2017, právoplatný 5. septembra 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pre úplnosť treba dodať, že trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2017, sp. zn. 0T/199/2017, právoplatný 5. septembra 2017, bol obžalovaný uznaný za vinného pre skutok spáchaný 4. septembra 2017, právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 348 odsek 1, za použitia § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2, § 42 odsek 1, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na súhrnný peňažný trest vo výmere 450 eur. Pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, bol mu uložený podľa § 56 odsek 3 Trestného zákona náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Súčasne bol obžalovanému podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 4 (štyri) roky. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený do vlastných rúk 5. septembra 2017.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Ak teda okresný súd v rámci ukladania spoločného trestu zrušil aj celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/137/2017 z 9. októbra 2017, právoplatný 14. marca 2019, mal pri ukladaní spoločného trestu podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona primerane aplikovať aj ust. § 42 odsek 1 Trestného zákona a znova ukladať trest nielen ako spoločný, ale aj ako súhrnný, lebo všetky čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona spáchal obžalovaný skôr, ako mu bol súdom prvého stupňa 5. septembra 2017 doručený trestný rozkaz (s účinkami vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku) za iný jeho trestný čin spáchaný 4. septembra 2017, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2017, sp. zn. 0T/199/2017, právoplatným 5. septembra 2017.

K uvedenému je potrebné dodať, že tento vzťah viacčinného súbehu medzi pokračovacím trestným činom (resp. jeho čiastkovým útokom) a trestným činom spáchaným 4. septembra 2017 bol právoplatne skonštatovaný už trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/137/2017 z 9. októbra 2017, ktorého vecnú správnosť nie je oprávnený krajský súd v tomto konaní preskúmať.

Pre úplnosť je ale potrebné dodať, že hoci bol obžalovanému spomínaným trestným rozkazom už vtedy ukladaný trest súhrnný za dva trestné činy, nebola mu chybne priznaná priťažujúca okolnosť, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona. Preto krajský súd ani v súdenom prípade nemohol túto priťažujúcu okolnosť obžalovanému priznať, hoci by mu patrila.

Pokiaľ ide o zvyšné poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti, okresný súd správne u obžalovaného ustálil ich vyrovnaný pomer (1:1), keď obžalovanému poľahčovalo podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa priznal k trestnej činnosti a túto úprimne oľutoval. Obžalovanému naopak priťažovalo podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol v minulosti odsúdený. Iné poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti ani krajský súd nezistil.

Oba zbiehajúce sa trestné činy (§ 348 odsek 1 Trestného zákona) majú rovnakú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody až na dva roky. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona tak mohol okresný súd ukladať trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby až na dva roky, prípadne niektorý z alternatívnych trestov.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, podľa názoru krajského súdu postupoval okresný súd správne, pokiaľ obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody si vyžadoval charakter spáchanej trestnej činnosti, početnosť útokov na záujmy chránené Trestným zákonom, ale aj osoba obžalovaného ako recidivistu, na ktorého predchádzajúce odsúdenia nemali prevýchovný účinok. Pokiaľ ide o výmeru trestu, trest bol uložený v

strede zákonnej sadzby, ktorý trest aj krajský súd považoval za primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci stavu veci a zákonu. Tým je daná odpoveď aj na časť odvolacích námietok obžalovaného.

Pokiaľ ide o zvyšné odvolacie námietky obžalovaného, tieto vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Na možné negatívne dopady na rodinu a blízke osoby mal obžalovaný myslieť skôr, ako sa trestnej činnosti dopustiť.

Keďže krajský súd obžalovanému ukladal trest nielen ako spoločný, ale aj ako súhrnný, obligatórne musel postupom podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušiť výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2017, sp. zn. OT/199/2017, právoplatný 5. septembra 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ust. § 42 odsek 2 Trestného zákona pritom ukladá súdu povinnosť, aby v rámci súhrnného trestu uložil obžalovanému aj trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

V tomto prípade bol skorším trestným rozkazom zrušeným vo výroku o treste uložený obžalovanému aj peňažný trest, no tento mu bol ukladaný podľa § 56 odsek 2 Trestného zákona namiesto trestu odňatia slobody. Preto ak bol nakoniec obžalovanému uložený spoločný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, bolo by v rozpore so zákonom, ak by mu bol súčasne ukladaný aj peňažný trest, ktorý bol pôvodne uložený práve ako alternatíva k trestu odňatia slobody.

Ďalšieho pochybenia, na ktoré musel krajský súd prihliadnuť, aj keď nebolo nikým vytýkané, sa okresný súd dopustil pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému. Pri jeho ukladaní okresný súd porušil Trestný zákon v ust. § 43 v neprospech obžalovaného spôsobom, ktorý by opäť zakladal dovolací dôvod podľa § 371 odsek 1 písmeno i) Trestného poriadku.

Podľa § 43 Trestného zákona (Ďalší trest), ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 61 odsek 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 odsek 8 Trestného zákona, do doby výkonu trestu zákazu činnosti sa nezapočítava doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a doba výkonu väzby; započítava sa však doba, počas ktorej bolo páchatelovi pred právoplatnosťou rozsudku podľa osobitných predpisov odňaté oprávnenie na činnosť, ktorá je predmetom zákazu, a doba, počas ktorej už nesmel na základe opatrenia štátneho orgánu túto činnosť vykonávať.

Okresný súd napadnutým výrokom o treste uložil obžalovanému podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 6 (šesť) rokov, hoci obžalovanému boli už skôr ukladané tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, ktoré dosiaľ nevykonával. Celková výmera uloženého trestu zákazu činnosti obžalovanému spolu s doteraz nevykonanou časťou trestov uložených skoršími rozhodnutiami prevyšuje najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu.

Konkrétne vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/53/18 mu bol trestným rozkazom právoplatným 2.6.2018 uložený trest zákazu činnosti vo výmere 2 roky a vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/197/2016 mu bol trestným rozkazom právoplatným 10. augusta 2016 uložený trest zákazu činnosti vo výmere 2 roky a 6 mesiacov.

Z registra trestov GP SR obžalovaného krajský súd súčasne zistil, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, ktorý bol uložený Okresným súdom Trnava vo veci 30T/97/2009, obžalovaný vykonával až 27. apríla 2018. Tu platí, že súdne zákazy činnosti neplynú súčasne, ale postupne po sebe. Kým teda obžalovaný nevykonával trest zákazu činnosti vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/97/2009, tak zvyšné tresty zákazu činnosti mu plynúť nezačali. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody do 1. februára 2016 a aktuálne je od 14. marca 2019 až doposiaľ opäť vo výkone trestu odňatia slobody, ktorá doba sa mu do doby výkonu trestu zákazu činnosti nezapočítava.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obžalovanému bolo potrebné ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke ako ďalší trest podľa § 43 Trestného zákona,

pričom bolo potrebné rešpektovať, aby celková výmera tohto trestu neprevyšovala najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu, v tomto prípade 10 rokov.

Toto pochybenie preto krajský súd napravil spôsobom, že obžalovanému uložil podľa § 61 odsek 1, odsek 2 a § 43 Trestného zákona ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 5 (päť) rokov, ktorý považoval za primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci stavu veci a zákonu. Zároveň platí, že krajský súd nemohol obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti miernejší ako 5 (päť) rokov, lebo z ust. § 41 odsek 3 Trestného zákona explicitne vyplýva, že spoločný trest nesmel byť miernejší ako trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/137/2017 z 9. októbra 2017, právoplatným 14. marca 2019, ktorý bol v rámci ukladania spoločného trestu zrušený vo výroku o vine, treste ako aj ďalších výrokoch, ktoré mali vo výroku o vine svoj podklad. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, okresný súd postupoval správne, keď obžalovaného postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd na odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere uvádza, že neboli zistené žiadne také okolnosti, pre ktoré by mal byť súdmi zvolený iný postup. Samotné priznanie sa k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie, či realizácia vyhlásenia o vine obžalovaným na hlavnom pojednávaní, takými dôvodmi nie sú, keďže tieto boli už skôr zohľadnené pri samotnej výmere trestu. Nemožno tiež súhlasiť s tvrdením obžalovaného, že vo výkone trestu dosiaľ strávil len krátky čas, nakoľko z registra trestov GP SR obžalovaného a zo skráteného výpisu klienta ZVJS vyplýva opak.

Pokiaľ ide o tresty, majú na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, krajský súd uzatvára, že práve takáto kombinácia trestov zabráni obžalovanému na určitý čas páchať trestnú činnosť, čím zároveň po uvedení dobru ochráni aj ostatných spoluobčanov. Zároveň budú mať uložené tresty odstrašujúci účinok nielen na obžalovaného, ale aj na ostatných, čím sa splní aj úloha všeobecnej (generálnej) prevencie trestu.

K výroku o ochrannom dohľade

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona, ochranný dohľad môže súd uložiť aj páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona, ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa § 78 odsek 2 Trestného zákona, ak sa ochranný dohľad ukladá opätovne, a to skôr, než bol vykonaný ochranný dohľad predtým uložený, nesmie čas, na ktorý sa opätovne ukladá, spolu s doteraz nevykonaným zvyškom ochranného dohľadu predtým uloženého prevyšovať päť rokov.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o ochrannom dohľade, tento považuje krajský súd za vecne správny a zákonný. Obžalovanému sa ako páchatelovi úmyselného trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom v minulosti už bol najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin (napr. vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/31/2009 a Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/97/2009), teda tieto zákonné podmienky sú splnené. Vzhľadom na to, že v prípade obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu, ktorého ani dosiaľ vykonané nepodmienečné tresty od páchania trestnej činnosti neodradili, nedá sa od neho racionálne očakávať, že by po výkone práve tohto trestu odňatia slobody viedol riadny život, čím je splnená aj ďalšia podmienka predpokladaná Trestným zákonom pre uloženie tohto druhu ochranného opatrenia. Odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere preto krajský súd nepovažoval za dôvodné.

Z prezentovaných dôvodov krajský súd podľa ust. § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe ust. § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol, nakoľko mu to procesná situácia umožňovala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.